

[Wilhjelm]

formodning om, at det er for skrap en fraserotering. Det må dog være relevant, også for indfødsretsudvalgets medlemmer, når sagerne ikke kommer ned i salen efter den forsortering, der er sket, at vide, at 6 mandater, der ikke på anden vis har lejlighed til at give deres mening om kriterierne til kende, er parat til at være betydelig mere liberale, end det ser ud til at man er, efter de kriterier, man hidtil har lagt til grund. Så meget om det.

Med hensyn til de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet om 3 konkrete ansøgere, vil jeg for det første sige tak til indenrigsministeren for, at han bekræftede de uidentificerbare oplysninger, jeg gav om, hvor lidt det egentlig er, der er baggrunden. Ingen af begrundelserne fra fremskridtspartiets side er baseret på mere end 20 dages hæfte, og den pågældende sag er 6 år gammel, og der er pletfrihed siden da. Det synes jeg var vigtigt. Selv om vi i virkeligheden kun kender det fra et papir, som er fortroligt, vil jeg også godt takke formanden for, at han har resolveret, at det var rimeligt at sige de ting, når de i øvrigt ikke var identificerbare.

Det, der er sket, og det, der er grunden til, at vi i hvert fald fandt, at lukkede døre ville være endnu værre end denne debat, som er blevet påtvunget os, og som jeg tror efter omstændighederne har været nyttig, var, at 3 navngivne personer på en eller anden måde var blevet forbundet med nogle i almindelighed ret grove kriminalitetsformer, uden at det var rigtigt. Debatten her og indenrigsministerens bekræftelse har vist, at selv om man strikte vil følge de sanktionsnormer, der er i straffeloven osv., tage dem helt alvorligt – det kan somme tider være lidt svært med det endda – så er den værste af dem, hvis vi skal bruge det udtryk, altså 20 dages hæfte for 6 år siden og derefter straffrihed. Jeg synes, det var vigtigt, at det kom offentligt frem på en ordentlig måde, og bl. a. af den grund mener vi stadig væk, at det var rimeligt, at man ikke for første gang i 40 år lukkede dørene her.

Indenrigsministeren sagde, at praksis ikke er ændret i de seneste år. Se, det, jeg mest havde en, skal vi kalde det mistanke om, var, at praksis kunne have været lidt ændret i de sidste 4 måneder. Jeg tror ikke, at der er sket noget sådant i de seneste år generelt, men de sidste 4 måneder, nemlig siden den foregående indfødsretslov i november, hvor fremskridtspartiet første gang helt klart truede

med, at nu ville de bringe konkrete sager i salen, kunne man godt frygte, at praksis havde være ændret. Når jeg siger, at vi har en formodning om det, så er det, fordi det, når man i en bunke på over 500 ansøgere, som er sluppet igennem indenrigsministeriet og indfødsretsudvalget, fra fremskridtspartiets side er nødt til at pille 3 gidsler ud, hvor det »vørste tilfælde« er 20 dages hæfte for 6 år siden, simpelt hen er så nidkært og så latterligt og så småligt og så usmageligt, at man kunne have en formodning om, at nu skulle de leve op til deres store brøl i november sidste år, og der var ikke andre at finde, fordi sorteringen måske er blevet skrappere i de første to led. Det var det, man kunne have en formodning om, for det er virkelig nede i det helt bagatelagtige pindehuggeri, fremskridtspartiet har hentet deres 3 gidsler.

Knud Lind (FP):

Nu må man altså undskylde, hr. Wilhjelm, for det var 6 måneders fængsel, der var tale om. Hr. Wilhjelm bliver ved med at vrøvl om 20 dage hæfte.

Det er folketetinget, der skal vurdere hvert eneste tilfælde her i salen og tage stilling til det. Det er et svar til hr. Ninn-Hansen, der spørger, hvorvidt en person vil være værdig til at komme i folketetinget. Det er altså op til folketetinget i hver eneste sag, og jeg vil også selv tage stilling til det i hver eneste sag.

Jeg vil også godt sige – det er noget, man glider helt uden om; jeg har nævnt det tidligere – at jeg mener, det er ganske uretfærdigt, at man i de fortroligt stemplede papirer har lavet en regel om, at borgere, som har overtrådt færdselslovens § 53, stk. 1, får et års længere prøvetid. Overtræder de den 2 gange, får de 3 års forlænget prøvetid. Der er en forstærkende virkning her, mens der for folk, som begår en straffelovsovertrædelse, ingen forstærkende virkning er i den ekstra prøvetid. Det er sådan nogle ting, vi har peget på, som man heller ikke ønsker at diskutere. Jeg må give hr. Wilhjelm ret. Det havde været bedre, om man på det tidspunkt, hvor fremskridtspartiet kom med sine generelle bemærkninger, havde taget fat på at løse problemet.

Så vil jeg gerne til slut have lov til at citere Poul Andersen, der skriver i »Dansk Statsforfatningsret« på side 223: